

Tárgy: nyilatkozat sértő tartalma

**Budapesti Regionális Fegyelmi Bizottság
Fegyelmi Tanácsa**

Ügyszám: **2022.F.216/6.**

A Budapesti Ügyvédi Kamara Fegyelmi Tanácsa dr. [...] budapesti ügyvéd ellen folyamatban lévő fegyelmi eljárásban a 2023. január 9. napján megtartott nem nyilvános tárgyaláson zárt ülésben meghozta és kihirdette az alábbi

f e g y e l m i h a t á r o z a t o t:

A Fegyelmi Tanács megállapítja, hogy [...] eljárás alá vont ügyvéd 1 rendbeli szándékos fegyelmi vétséget követett, ezért

í r á s b e l i m e g r o v á s

fegyelmi büntetéssel sújtja.

A Fegyelmi Tanács kötelezi az eljárás alá vont ügyvédet arra, hogy 80.000.-Ft, azaz Nyolcvanezer forint átalányköltséget 30 napon belül fizessen meg a Budapesti Ügyvédi Kamara pénztárába vagy banki utalással teljesítse a Budapesti Ügyvédi Kamara bankszámlájára.

I n d o k o l á s:

A bejelentés és az előzetes vizsgálat:

T.P.S. bejelentése szerint az eljárás alá vont ügyvéd a Dr. [...] közjegyző előtt folyamatban volt hagyatéki eljárásban látta el T-B.Zs. képviselőt, aki a bejelentő testvére és a hagyatéki eljárásban ellenérdekű pozícióban voltak, a hagyatéki eljárásban néhai T.P.-né hagyatékáról folyt vita.

A bejelentés szerint a 2021. november 4. napján tartott tárgyaláson az eljárás alá vont ügyvéd magatartását a bejelentő „*felháborítónak és etikátlannak*” tartotta. Előadta a bejelentő, hogy az eljárás alá vont ügyvéd már a hagyatéki tárgyalás elejétől kezdődően „*verbálisan agresszívan viselkedett mind velem, mind a feleségemmel és az eljáró ügyvédjelölttel.*”

A bejelentés szerint az eljárás alá vont ügyvéd a hagyatéki tárgyaláson azt mondta, hogy „*majd meglátod ... feljelentelek te majom*”, majd a bejelentőt „*seggfej*”-nek nevezte.

A BÜK vezető fegyelmi biztosa az eljárás alá vont ügyvéddel szemben előzetes vizsgálatot rendelt el.

A fegyelmi biztos határozatával az előzetes vizsgálatot megszüntette az eljárás alá vont ügyvéddel szemben és őt írásbeli figyelmeztetésben részesítette.

A határozatot a BÜK elnöke tudomásul vette és nem kezdeményezte a fegyelmi eljárás lefolytatását az eljárás alá vont ügyvéddel szemben.

A határozat ellen az eljárás alá vont ügyvéd sem élt jogorvoslással.

A határozat kivonatát megküldte a fegyelmi biztos a bejelentőnek, aki kifogást terjesztett elő a határozat ellen az országos vezető fegyelmi főbiztosnál.

A Magyar Ügyvédi Kamara országos vezető fegyelmi főbiztosa a BÜK vezető fegyelmi biztosát fegyelmi eljárás kezdeményezésére utasította.

A fenti utasítás alapján a korábbi határozatot visszavonó és fegyelmi eljárást kezdeményező határozat szerint az eljárás alá vont ügyvéd azzal a magatartásával, hogy az ellenérdekű fél jogi képviselőjében eljáró ügyvédjelölttel kioktató hangnemben közölte, hogy „*még tanulnia kell*”, továbbá az ellenérdekű féllel szemben a „*hagyja abba a majomkodást*” kifejezést használta, megsértette az Üttv. 1.§ (3) bekezdését és az ÜESZ 11.8., 13.1. és 13.4. pontjaiban írott rendelkezéseket, amellyel 1 rb. szándékos fegyelmi vétséget követett el.

A fegyelmi biztos (a fegyelmi tárgyalás berekesztését megelőző) végindítványában a tényállás fenntartása mellett – a fegyelmi eljárást kezdeményező eredeti határozatban foglaltak szerint – 1 rb. szándékos fegyelmi vétség elkövetésében kérte az eljárás alá vont ügyvéd felelősségének megállapítását; megrovás fegyelmi büntetés kiszabását és átalányköltségben való marasztalását kérte.

A megállapított tényállás:

Az eljárás alá vont ügyvéd a Dr. [...] közjegyző irodája által lefolytatott hagyatéki eljárásban látta el T-B.Zs. képviselést, aki a bejelentő testvére és a hagyatéki eljárásban ellenérdekű pozícióban voltak. A hagyatéki eljárásban a 2021. november 4. napján tartott hagyatéki tárgyaláson néhai T.P.-né hagyatékáról folyt vita a bejelentő, a bejelentő jogi képviselője és az eljárás alá vont ügyvéd, mint ellenérdekű jogi képviselő között.

A 2021. november 4. napján tartott tárgyaláson jelen volt az eljárás alá vont ügyvéd, a bejelentő, a bejelentő jogi képviselőjének helyettese, dr. [...] ügyvédjelölt, továbbá a bejelentő házastársa.

Az eljárás alá vont ügyvéd a hagyatéki tárgyaláson akként nyilatkozott, hogy nem látja tisztázottnak a hagyatékhoz tartozó vagyontárgyak körét, ugyanis a bejelentő, mint az örökhagyó gondnoka nem számolt el megbízója felé a gondnoki tevékenysége során kezelt vagyonnal. A felek között a hagyatéki tárgyaláson élénk vita alakult ki.

A bejelentő jogi képviselője kérte felvenni a hagyatékba az örökhagyó Németországból érkezett nyugdíját is, amely az eljárás alá vont ügyvéd megbízójának elkülönített bankszámlájára érkezett éveken át.

Az eljárás alá vont ügyvéd és a bejelentő képviselében eljáró ügyvéd helyettese (ügyvédjelölt) között a nyugdíj hagyatéki vagyonhoz tartozását illetően jogvita alakult ki, melynek során az eljárás alá vont ügyvéd azt mondta a bejelentő képviselében eljáró ügyvédjelöltnek, hogy „már az egyetemen megtanulja az ember, hogy mi a hagyaték tárgya és mi a hagyatéki eljárás tárgya”.

A bejelentő és az eljárás alá vont ügyvéd között ezt követően személyeskedéstől sem mentes vita alakult ki, mely vita hevében az eljárás alá vont ügyvéd a bejelentőnek címezve azt mondta, hogy „hagyja abba ezt a majomkodást”.

Az eljárás alá vont ügyvéd felhívta a bejelentő figyelmét arra is, hogy amennyiben az elszámolási kötelezettségének – mint korábbi gondnok - nem tesz eleget, úgy megbízója peres eljárást fog vele szemben kezdeményezni és amennyiben az lenne megállapítható, hogy a bejelentő a gondnokolt vagyonával sajátjaként rendelkezett, vagy a bejelentő egyébként nem tett eleget gondnoki kötelezettségeinek, akkor a megbízója feljelentést fog tenni ellene.

A Fegyelmi Tanács rögzíti, hogy a tényállást mérlegeléssel állapította meg, a bizonyítékok egymással összevetésre kerültek és így a fentiekben rögzített tényállás megállapítására vezettek.

Az eljárás alá vont ügyvéd nyilatkozatai:

Az eljárás alá vont ügyvéd már a vizsgálati szakaszban is igen részletes érdemi írásbeli védekezést terjesztett elő, amelyben előadta az ügy előzményeit. Feltárta a bejelentő és saját ügyfele (a bejelentő testvére) közötti több évtizedes ügyek részleteit, ideértve az örökhagyó gondnokság alá helyezésével összefüggő eljárás egyes kérdéseit, továbbá az általa korábbi években készített okiratokkal összefüggő megbízásainak a részleteit.

Ezeknek a Fegyelmi Tanács különös jelentőséget nem tulajdonított, azonban kellően megmutatta a felek (bejelentő/bejelentő testvére) közötti viszonyok rétegzettségét és összetettségét, továbbá magyarázatot adott arra, hogy az eljárás alá vont ügyvéd az indokoltnál miért volt/lehetett érzelmileg némiképp túltöltött a konkrét ügygel összefüggésben.

Az ügy érdemét illetően az eljárás alá vont ügyvéd előadta, hogy a bejelentő jogi képviselőjének helyettese a hagyatéki tárgyaláson akként nyilatkozott, hogy kéri leltárba venni azt a 45.000 Euro összeget, amit a német állam fizetett az elmúlt évtizedekben az örökhatyó részére nyugellátásként egy olyan számlaszámra, amely valójában alszámla volt, és amely felett az örökhatyó szabadon rendelkezhetett, továbbá előadta, hogy az ideiglenes gondnokság alá helyezéskor meglévő összeg a kirendelt hivatásos gondnok által megljelölt számlára került átutalásra.

Előadta az eljárás alá vont ügyvéd, hogy az eljáró ügyvédjelölt figyelmét a közjegyző asszony kétszer hívta fel, hogy ilyen ügylet nem tárgya a hagyatéki eljárásnak, míg a hagyaték az örökhatyó halálának időpontjában fennálló vagyona terjed csak ki, továbbá évtizedes időtávban élők között létrejött ügylet nem tartozik ebbe a körbe, de az ügyvédjelölt csak hajtogatta a magátét, figyelmen kívül hagyva a közjegyzői tájékoztatást.

Ekkor az eljárás alá vont ügyvéd valóban megjegyezte azt, hogy *„már az egyetemen megtanulja az ember, hogy mi a hagyaték és mi a hagyatéki eljárás tárgya”*.

Az eljárás alá vont ügyvéd írásban azt is előadta, hogy a bejelentő és a hagyatéki tárgyaláson jelen volt házastársa miket mondtak neki a hagyatéki tárgyaláson, amelynek annyiban van csak jelentősége, hogy az eljárás alá vont ügyvéd kijelentése nem előzmény nélküli volt, hanem egy olyan bejelentői nyilatkozatot követően hangzott el, amely szerint az eljárás alá vont ügyvéd és a megbízója „fosztotta ki” őket.

Ilyen előzmények után az eljárás alá vont ügyvéd a bejelentőnek azt mondta, hogy *„hagyja abba a majomkodást.”* Írásban vitatta az eljárás alá vont ügyvéd, hogy seggfejnek nevezte volna a bejelentőt.

Arra nem emlékezett, hogy elhangzott volna a *„feljelentelek”* kitétel, a bejelentővel az eljárás alá vont ügyvéd nem volt és nincs tegező viszonyban, de az valóban elhangzott a részéről, hogy amennyiben az elszámolási kötelezettségének nem tesz eleget, úgy peres eljárást fog vele szemben kezdeményezni az eljárás alá vont ügyvéd megbízója és amennyiben az lenne megállapítható, hogy a gondnokolt vagyonával sajátjaként rendelkezett, vagy a bejelentő egyébként nem tett eleget gondnoki kötelezettségeinek, akkor a megbízója feljelentést fog tenni ellene.

Az eljárás alá vont ügyvéd a fegyelmi tárgyaláson érdemi nyilatkozatot tett, és a részletes védekezését tartalmazó, korábban benyújtott írásbeli nyilatkozatát változatlanul, személyes előadásaként fenntartotta. Előadta, hogy emlékei szerint a közjegyző a hagyatéki tárgyalás jegyzőkönyvében figyelmeztetést alkalmazott az ellenérdekű fél képviseletében eljáró ügyvédjelölt általi közlések miatt. Jelen ügy tárgyát képező események ugyanis egy szakmai vitából indultak ki, mégpedig abból, hogy pontosan mi a hagyaték tárgya.

A fegyelmi felelősségét elismerte.

Előadta, hogy érzelmileg motivált volt az ügyben, az indokokat korábban már közölte.

A jelen ügy közvetlen előzményeképpen elmondta, hogy sokáig túrte azt, hogy őt szidalmazták, elmondták, hogy *„ő a sátán”*.

Elismerte, hogy valószínűleg nem kellett volna folytatnia ezt az ügyet. Azt azonban határozottan tagadta, hogy bárkit is seggfejnek nevezett volna.

A hagyatéki tárgyalás jegyzőkönyvét felhívás nélkül az eljárás alá vont ügyvéd csatolta a fegyelmi eljárás vizsgálati szakaszában.

A tárgyalási jegyzőkönyvből a jelen lévő személyek és a tárgyalás napja az, ami jelen ügyben felhasználható adat, mivel sem az eljáró ügyvédjelölt érdemi - leltárba vételt kérő ismételt - nyilatkozatai, sem pedig a közjegyzői ismételt tájékoztatás nem szerepel a jegyzőkönyvben, mint ahogy az eljárás alá vont ügyvéd tényállásban szereplő – és adott esetben általa elismert – nyilatkozatai sem kerültek jegyzőkönyvileg rögzítésre.

Jegyzőkönyvbe foglalás hiányában értelemszerűen nem kerülhetett sor arra sem, hogy a közjegyző – oda nem illő viselkedés, vagy kijelentés miatt – bármely felet figyelmeztette volna jegyzőkönyvben.

A bejelentő nyilatkozatai:

A bejelentő a bejelentésében, majd az eljárást megszüntető és az eljárás alá vont ügyvédet írásbeli figyelmeztetésben részesítő határozat elleni kifogásában, majd a fegyelmi tárgyaláson tett érdemi nyilatkozatot. A bejelentés lényege szerint az eljárás alá vont ügyvéd magatartását a bejelentő „felháborítónak és etikátlannak” tartotta, hivatkozott arra, hogy az eljárás alá vont ügyvéd már a hagyatéki tárgyalás elejétől kezdődően „verbálisan agresszívan viselkedett mind velem, mind a feleségemmel és az eljáró ügyvédjelölttel.”

A bejelentő szerint az eljárás alá vont ügyvéd a hagyatéki tárgyaláson azt mondta, hogy „majd meglátod ... feljelentelek te majom”, majd a bejelentőt „seggfej”-nek nevezte. E magatartást nem csak vele szemben, hanem a jelen lévő feleségével és az őt képviselő ügyvédjelölttel szemben is tanúsította.

Utóbb beadványában kifogásolta, hogy a feleségét, az ügyvédjelöltet és a közjegyzőt sem hallgatták meg a fegyelmi eljárás során.

Kifejezetten enyhének és súlytalanoknak tartotta a fegyelmi biztos által alkalmazott szankciót, az írásbeli figyelmeztetést.

A fegyelmi tárgyaláson a bejelentő a meghallgatásakor előadta, hogy a bejelentésben foglaltakat fenntartja. Amit a tárgyaláson sérelmezett az az volt, hogy az eljárás alá vont ügyvéd azt mondta, hogy „fogd be a szád te majom”, másrészt azt, hogy „be foglak perelni”, harmadlagosan azt, hogy „marha sokba fog ez neked kerülni”.

Ezeket a mondatokat az eljárás alá vont ügyvéd a bejelentőnek címezte és tegezte, holott nem voltak tegezõ viszonyban.

A bejelentő előadta, hogy a kijelentéseit viszonylag hangosan tette meg az eljárás alá vont ügyvéd, így szerinte a tárgyaláson jelenlévõ minden személy hallotta, tehát a közjegyzõ, a bejelentő felesége, továbbá a bejelentőt képviselő ügyvédjelölt is.

A Fegyelmi Tanács elnökének kérdésére a fegyelmi tárgyaláson előadta a bejelentő, hogy az elmondottakon túlmenően mást nem sérelmez.

Utóbb, miután a Fegyelmi Tanács elnöke arról tájékoztatja a bejelentőt, hogy a bejelentésben más tényállítások is szerepelnek, a bejelentő előadta, hogy az őt akkor képviselő ügyvédjelölttel kapcsolatosan is volt valami kijelentése az eljárás alá vont ügyvédnek, talán olyasmi, hogy kellene még tanulnia.

Előadta, hogy a bejelentésben leírtak a helytállóak, nem pontosak már az emlékei.

Miután a Fegyelmi Tanács elnöke ismertette a bejelentésben foglaltakat a bejelentő előadta, hogy a bejelentésben valóban több olyan állítása szerepelt az eljárás alá vont ügyvédnek, amiket a fegyelmi tárgyaláson nem mondott.

A bejelentő előadta, hogy az eljárás alá vont ügyvéd akkor mondta ezeket a mondatokat, amikor a bejelentő felesége éppen iratokat mutatott a hagyatéki tárgyaláson. A bejelentő kikérte, hogy hogyan beszél a feleségével, erre jöttek ezek a reakciók az eljárás alá vont ügyvédtől. Az eljáró közjegyző is csodálkozott ezeken a mondatokon.

A fegyelmi tanács döntése:

A fegyelmi biztos indítványa alapos.

A Fegyelmi Tanács a rendelkezésére álló okiratok, továbbá az eljárás alá vont ügyvéd nyilatkozata, továbbá a bejelentő vallomása alapján állapította meg a tényállást és ezen belül azt, hogy az eljárás alá vont ügyvéd magatartása fegyelmi vétség valósított meg.

Az ügyvédi tevékenységről szóló 2017. évi LXXVIII. tv. (a továbbiakban: Üttv.) 107. § Fegyelmi vétséget követ el az ügyvédi tevékenységet gyakorló, szüneteltető vagy az ügyvédi tevékenység felfüggesztése alatt álló kamarai tag vagy nyilvántartásba vett természetes személy, ha

- a) az ügyvédi tevékenység gyakorlása során az e tevékenység gyakorlásából eredő, jogszabályban, a Magyar Ügyvédi Kamara Alapszabályában és a területi kamara alapszabályában (a továbbiakban együtt: alapszabály), vagy etikai szabályzatban meghatározott kötelességét szándékosan vagy gondatlanságból megszegi.

Az Üttv. 1. § (1) bekezdése szerint az ügyvédi hivatás - jogi szakértelemmel, törvényes eszközökkel és módon, a közhatalmi szervektől függetlenül – az ügyfél jogai és jogos érdekei érvényesítésének, kötelezettségei teljesítésének elősegítésére, az ellenérdekű felek közötti jogvita – lehetőség szerinti – megegyezéssel történő lezárására irányuló tevékenység, amely tevékenység magában foglalja az igazságszolgáltatásban való közreműködést.

Az Üttv. 1. § (3) bekezdése szerint az ügyvédi tevékenység gyakorlójának az ügyvédi tevékenységet lelkiismeretesen, a legjobb tudása szerint, a jogszabályok megtartásával kell gyakorolni.

Az ügyvédi hivatás etikai szabályairól és elvárásairól szóló 6/2018. (III. 26.) MÜK szabályzat (ÜESZ) 11.8. pontja szerint az ügyvédi tevékenység gyakorlójának kerülnie kell az ügyvédi tevékenység másik gyakorlóját (...) sértő megjegyzéseket, valamint a másik ügyvédi tevékenységet gyakorló lejárását vagy negatív jellemzését.

Az ÜESZ 13.1. pontja szerint az ügyvédi tevékenység gyakorlója a tárgyalásai és eljárásai során hivatása hagyományainak megfelelően érintkezik a bíróságok, hatóságok tagjaival, valamint mindenki mással, akivel eljárása során kapcsolatba kerül, részükre a kellő megbecsülést és tiszteletet megadja, valamint a saját hivatásával szemben is elvárja.

Az ÜESZ 13.4. pontja rögzíti, hogy az ügyvédi tevékenység gyakorlóit egymással szemben fokozott igényességgel teljesítik kötelezettségeiket, jó kollegiális kapcsolatot tartanak fenn, ennek körében munkájukat a kölcsönös bizalmon alapuló udvariasság normái szerint végzik.

A Fegyelmi Tanács az eljárás alá vont ügyvéd magatartását 1 rendbeli szándékos magatartásnak minősítette, azért 1 rendbelinek, mert azonos eljárásban, egyazon eljárási cselekmény során (hagyatéki tárgyaláson) hangzottak el a tényállásban rögzített dehonesztáló kijelentések.

Szándékosnak pedig azért minősül a magatartás, mert az eljárás alá vont ügyvéd nyilatkozata az ügyvédi tevékenység kapcsán joghatás kiváltása érdekében szándékosan tett nyilatkozat kell, legyen.

A Fegyelmi Tanács a tényállásban írt magatartás értékelésénél figyelembe vette az eljárás alá vont ügyvéd nyilatkozatait és az az álláspontja alakult ki, hogy ügyvédi minőségben ellenérdekű félre és jogi képviselőre hivatalos eljárásunk során nem tehetünk dehonesztáló kijelentést, de még erősen félreérthető sem.

Jelen esetben a tényállást főként az eljárás alá vont ügyvéd elismerő/beismerő nyilatkozatára alapította a Fegyelmi Tanács, tekintettel arra, hogy e nyilatkozat önmagára terhelő és következetes volt, szemben az eljárás különböző szakaszaiban tett bejelentői nyilatkozatokkal, amelyet a bejelentő először írásban tett meg, majd a személyes meghallgatása során ezek közül a „sérelmek” közül néhányat tudott felidézni, a továbbiakra csak kérdésekre válaszolva, illetve a bejelentésének elé tárása után emlékezett vissza.

Erre nem igazán van magyarázat, mert az események nem történtek olyan régen a meghallgatást megelőzően, hogy azokra – ha ténylegesen elhangzottak és főleg, ha tényleges sérelmet jelentettek a bejelentőnek – ne lehessen visszaemlékezni akár ilyen időtávban is.

Ennek megfelelően a Fegyelmi Tanács az eljárás alá vont ügyvéd nyilatkozataira alapította a tényállást és természetesen a bejelentő bejelentésében, kifogásában és személyes meghallgatásán elhangzottakra, amennyiben az az eljárás alá vont ügyvéd nyilatkozataival összhangban volt.

Így bejelentő előadásával szemben azt állapította meg a Fegyelmi Tanács, hogy az eljárás alá vont ügyvéd nem azt mondta a bejelentőnek, hogy „fogd be a szád te majom”, mint, ahogy azt sem, hogy „majd meglátod ... feljelentelek te majom”, hanem azt, hogy „hagyja abba a majomkodást”.

Nem állapította meg azt sem, hogy a bejelentőt az eljárás alá vont ügyvéd „*seggfejnek*” nevezte volna, továbbá a bejelentő jogi képviselőjének nem azt mondta az eljárás alá vont ügyvéd, hogy „*még tanulnia kell*”, hanem a tényállásban megállapított nyilatkozatot tette, továbbá azt sem állapította meg, hogy azt mondta volna a bejelentőnek, hogy „*be foglak perelni*”, vagy azt, hogy „*marha sokba fog ez neked kerülni*”, hanem azt, amit a tényállásban rögzített.

A bejelentő képviselőjében eljáró ügyvéd helyettesének (ügyvédjelölt) címzett azon nyilatkozatával összefüggésben, miszerint „*már az egyetemen megtanulja az ember, hogy mi a hagyaték tárgya és mi a hagyatéki eljárás tárgya*”, a Fegyelmi Tanács az etikai szabálysértést megállapította, tekintettel arra, hogy nem kollegiális, hanem sértő, és negatív színben tünteti fel a jogász kollégát és főleg az ügyvédi kar másik (jelen esetben ügyvédjelölt) tagját. Ez független attól, hogy az eljárás alá vont ügyvédnek tartalmilag igaza volt-e vagy sem, a szakmai vitában ilyen „*érveknek*” nincsen helye.

A Fegyelmi Tanács azt nem rótta az eljárás alá vont ügyvéd terhére, hogy felhívta a bejelentő figyelmét arra is, hogy amennyiben az elszámolási kötelezettségének – mint korábbi gondnok - nem tesz eleget, úgy megbízója peres eljárást fog vele szemben kezdeményezni és amennyiben az lenne megállapítható, hogy a bejelentő a gondnokolt vagyonával sajátjaként rendelkezett, vagy a bejelentő egyébként nem tett eleget gondnoki kötelezettségeinek, akkor a megbízója feljelentést fog tenni ellene. Ezt a Fegyelmi Tanács az eljárási jogokra és a jogkövetkezményekre történő tájékoztatásként értékelte, mely nem érte el azt a szintet, mellyel összefüggésben a kialakult fegyelmi gyakorlat felelősség megállapítását tenné lehetővé.

Vélhetően ezt interpretálta – leegyszerűsítve – a bejelentő akként, hogy az eljárás alá vont ügyvéd szavait sommásan úgy idézte vissza, hogy azt mondta neki, hogy „*be foglak perelni*”, vagy azt, hogy „*marha sokba fog ez neked kerülni*”.

A Fegyelmi Tanács rögzíti, hogy a hagyatéki eljárás jegyzőkönyvében semmilyen olyan nyilatkozat nem került rögzítésre, amely a fegyelmi eljárásban releváns lenne, ha valamit, ami lényeges, a közjegyző (vagy bíróság) nem rögzít a jegyzőkönyvben, akkor az vagy nem hangzott el, vagy nem volt lényeges, vagy rossz a jegyzőkönyv.

Az utóbbi két esetre, amennyiben egy nyilatkozat vagy kijelentés elhangzott, vagy azt valamelyik fél lényegesen tartja, úgy annak jegyzőkönyvezését kérheti.

Ilyen kérelemről sem a jegyzőkönyv, sem utólagos kérelem nem tanúskodik, de senki nem is hivatkozott ilyenre.

A hagyatéki tárgyaláson a bejelentőt jogi képviselő (is) képviselte, így nem lett volna akadálya, hogy az elhangzott nyilatkozat, kijelentés szó szerint jegyzőkönyvbe vétele iránt kérelmet terjesszenek elő nyomban a hagyatéki tárgyaláson, mint ahogy a jegyzőkönyv kijavítását vagy kiegészítését is kérhették volna akár nyomban, akár utólag; ilyen kérelem előterjesztésére viszont nincs adat.

Itt jegyzi meg a Fegyelmi Tanács, hogy az erre irányuló bizonyítási indítványokat azért utasította el (az eljáró közjegyző és a jelen volt ügyvédjelölt meghallgatására nézve), mert ezen indítványok az eljárás további indokolatlan elhúzódásához vezettek volna, továbbá az eljáró közjegyző – mivel semmilyen jelen ügyben tárgyalt nyilatkozat rögzítésére nem került sor a jegyzőkönyvben – bizonyosan nem hallott olyan kijelentést, vagy nyilatkozatot, amely e körben lényeges lenne, mert akkor bizonyosan jegyzőkönyvezte volna és a tárgyalásvezetés körében figyelmeztetést alkalmazott volna, vagy más módon szankcionált volna.

A sok rossz hangulatú hagyatéki tárgyalás közül jelen ügy kevésbé valószínű, hogy kiemelkedik bármivel is, jó eséllyel a jegyzőkönyvben foglaltakon túlmenően a közjegyző meghallgatása során legfeljebb annyi derülhetett volna ki, hogy rossz vagy jó hangulatú hagyatéki tárgyalás volt-e a 2021. november 4-i érintettekkel tárgyalt ügy.

A bejelentő jogi képviselőjének helyettese nem volt jelen ügyben bejelentő, azonban a bejelentő sérelmezte azt is, amit effektíve nem az ő „*sérelmére*”, hanem a jogi képviselőjének helyettese sérelmére mondott az eljárás alá vont ügyvéd.

A tényállás megállapítható volt a bejelentő jogi képviselője helyettesének meghallgatása nélkül is. A felelősség megállapítására ekként is sor került e részmomentum kapcsán, tehát a meghallgatásától további eredmény nem volt várható.

Mivel határozati bizonyossággal nem lehetett megállapítani, hogy az ellenérdekű félnek, a bejelentőnek címezve az eljárás alá vont ügyvéd a „*seggfej*” kifejezést alkalmazta volna, ezért ennek megállapítását a Fegyelmi Tanács mellőzte, bár ennek jelentőségét a fentiek tükrében – mivel a „*majomkodás*” kifejezés elhangzását a tényállásban rögzítette – a Fegyelmi Tanács egyébként is marginálisnak tartotta, hiszen azonos tételes jogi szabály megsértését állapította meg ezzel összefüggésben is.

Az ellenérdekű féllel és az eljárás valamennyi résztvevőivel is a hivatás hagyományainak megfelelően érintkezik az ügyvéd, nemcsak a hatóságok tagjaival, nemcsak a jogász kollégákkal, hanem mindenki mással is, akivel eljárása során kapcsolatba kerül, részükre a kellő megbecsülést és tiszteletet megadja. A „*hagya abba a majomkodást*” kijelentés az ellenérdekű fél felé pedig bizonyosan nem ilyen.

A bejelentő nyilatkozataival összefüggésben nem azt állapította meg a Fegyelmi Tanács, hogy a bejelentő valótlan állított volna. Az eljárás alá vont ügyvéd az ügyben a kezdetektől – részleges – ténybeli beismerő nyilatkozatot tett, később pedig a felelősségére nézve is elismerőleg nyilatkozott. Az eljárás alá vont ügyvéd és a bejelentő tényállításai egymástól eltérnek, de egymással erős párhuzamot mutattak. Kijelenthető, hogy egy eseményre nem emlékezhet vissza két jelen lévő személy pontosan azonos módon; ilyen módon a filozófiai igazság (ha valamiről nem készül hang-, vagy videofelvétel) utólag nem kideríthető, mint ahogy az sem lehetséges, hogy azonos szavakat adjanak elő a vallomásuk megtétele során.

A Fegyelmi Tanácsnak mégis meg kell állapítania egy, a valóságnak döntően megfelelő tényállást, ez pedig nem a filozófiai igazságot, hanem egyfajta „határozati igazságot” jelent; ezt tudta megállapítani a Fegyelmi Tanács a lefolytatott bizonyítás alapján.

E megállapítás oka pedig a fentiekben jelzett következetlenség a bejelentő különböző eljárási szakaszokban tett nyilatkozataiban és ezzel állt – részben – szemben az eljárás alá vont ügyvéd mindvégig következetes, saját felelősségét ténybelileg döntően elismerő nyilatkozata, amelyre a Fegyelmi Tanács a tényállását főként alapította.

A Fegyelmi Tanács tudomásul veszi, hogy bizonyos esetekben erősebb kifejezések használata is szükségessé válik az ügyfelek képviselete során; ez azonban nem vezethet az ellenérdekű fél (de egyetlen más eljárási szereplő) személyét illető sértő kifejezések alkalmazásához, mint az a jelen esetben történt.

A markáns vélemény megfogalmazása (erősebb kifejezés alkalmazása) nem jelenti, nem jelentheti egyúttal a másik fél kifejezett és direkt megsértését. Az eljárás alá vont ügyvéd bizonyára – ez irányú szándéka esetén – sértő kifejezések alkalmazása nélkül is meg tudta volna tenni az ügyben releváns jognyilatkozatait.

Ügyvédként egy bizonyos helyzet leereagálása kapcsán saját magunkkal szemben magasabb etikai mércét állítottunk fel; így kötelesek vagyunk a felek egymással szemben támasztott (akár indokolt) ellenszenvén, személyes ellentétén felülemelkedni és csak az ügyvédi hivatáshoz méltó hangnemben kommunikálhatunk az ellenérdekű féllel és a jogász kollégákkal (is), továbbá akkor is tiszteletben kell tartanunk az ellenérdekű felet, ha esetleg úgy érezzük, hogy semmiféle tiszteletet nem érdemel. Ez nemcsak erkölcsi kötelezettségünk ügyvédként, ez annál jóval több, mert ezt számunkra a tételes jog írja elő. Jogi képviselőként eljárva tett - a tényállásban rögzített sérelmes - közlések mindenképpen az ügyvédi tevékenységgel összefüggő vétségek.

A Fegyelmi Tanács a rendelkező részben írt fegyelmi büntetés kiszabását tartotta arányban állónak az elkövetett cselekmények tárgyi súlyával.

A Fegyelmi Tanács más fegyelmi büntetés kiszabására nem látott indokot, mint a fegyelmi biztos által indítványozott írásbeli megrovás.

A fegyelmi eljárásról szóló 20/2018.(XI.26.) MÜK szabályzat (FESZ) 1.4. pontja kimondja, hogy a fegyelmi felelősség elbírálására – jogszabály, vagy szabályzat eltérő rendelkezése hiányában – a fegyelmi vétség elkövetése idején hatályban lévő rendelkezéseket kell alkalmazni, kivéve, ha az elbíráláskor hatályban lévő rendelkezések alapján a magatartás már nem minősül fegyelmi vétségnek, vagy az enyhébben bírálendő el.

A cselekmény elkövetésekor és elbírálásakor egyaránt az Üttv. volt hatályban.

Az Üttv. 109. § (1) bekezdése alapján a Fegyelmi Tanács a fegyelmi büntetést a fegyelmi vétség súlyára és ismétlődésére, valamint a fegyelmi vétséggel érintett ügy érdemére való kihatására tekintettel, az elkövetésre irányuló szándék vagy gondatlanság fokának megfelelően, az általa feltárt összes súlyosító és enyhítő körülmény figyelembevételével - ideértve azt is, ha az eljárás alá vont személy az általa okozott jogsérelmet elhárította, vagy a fegyelmi eljárás tárgyává tett cselekmény miatt vele szemben más jogkövetkezményt alkalmaztak - mérlegelési jogkörében szabja ki.

A büntetés megállapításánál a Fegyelmi Tanács az Üttv. 108. § a.) pontjában meghatározott írásbeli megrovás kiszabását tartotta a szándékosan elkövetett fegyelmi vétségek rendbeliségét és a vétségek súlyát tekintve arányos büntetésnek.

Ugyanakkor a Fegyelmi Tanács az eljárás alá vont ügyvéd javára értékelhető enyhítő és súlyosító körülményeket is figyelembe vett.

Enyhítő körülményként kiemelt súllyal értékelte az eljárás alá vont ügyvéd beismerő, hibáját értő és elismerő nyilatkozatát, amely a fegyelmi eljárás egyik céljának megvalósulásaként értékelt és azért kiemelt súllyal, mert a felelősséget megalapozó tényállás megállapítására a felelősséget elismerő nyilatkozat hiányában az iratok tartalma és a bejelentő – néhol következetlen – nyilatkozatai alapján önmagában nem, vagy csak részben kerülhetett volna sor, ismételten utalva arra, hogy a hagyatéki tárgyalási jegyzőkönyvben a tárgyalt nyilatkozatok semmilyen formában nem szerepeltek.

Kiemelt súllyal értékelte enyhítő körülményként az eljárás alá vont ügyvéd 4 kiskorú gyerekekről történő gondoskodási kötelezettségét, hiszen a nagy létszámú családról történő gondoskodás fokozott teherrel, és felelősséggel párosul.

Fokozott súllyal vette figyelembe enyhítőként a Fegyelmi Tanács az eljárás alá vont ügyvéd fegyelmi előéletét, mivel korábban semmilyen felelősség megállapításra nem került sor vele szemben, ennek a nyomatéka azért kiemelkedő, mert egy közel három évtizedes makulátlan ügyvédi pálya nem összevethető egy pár éves makulátlan ügyvédi pályával, mely utóbbinak a nyomatéka elenyésző.

Minimális súllyal értékelte enyhítőként, hogy a nyilatkozatait nem írásban (jól megfontolva), hanem szóban egy felfokozott hangulatú tárgyaláson tette meg az eljárás alá vont ügyvéd, amely nyilatkozatai megtételekor a szóbeliség és a kontradiktórius jelleg mellett az érzelmi túlfűtöttség is szerepet kapott.

Súlyosítóként átlagos súllyal az a körülmény került értékelésre, hogy azonos hagyatéki tárgyaláson a dehonesztáló nyilatkozatokat több esetben is megtette az eljárás alá vont ügyvéd.

A feltárt nagyszámú enyhítő körülményre és ehhez képest eltörpülő volumenű súlyosító körülményre tekintettel a Fegyelmi Tanács szükségtelennek ítélte más fegyelmi büntetés kiszabását, ezért a legenyhébb fegyelmi büntetést, az írásbeli megrovást alkalmazta.

Az eljárás alá vont ügyvéd esetében alappal feltételezhető, hogy a jelen eljárás komoly tanulsággal szolgál és az eljárás alá vont ügyvédre mindenképp preventív hatással bír a kiszabott fegyelmi büntetés és maga a fegyelmi eljárás is kellő visszatartó erő lesz a jövőben a Fegyelmi Tanács álláspontja szerint.

Az átalányköltséget a 40.2. a.) pont alapján 80.000.-Ft összegben határozta meg a Fegyelmi Tanács.

Felhívja a Fegyelmi Tanács az eljárás alá vont ügyvéd figyelmét az Üttv. 22. § (1) bekezdés g) pontjában és a 149. § (1) bekezdés b) pontjában, valamint (6) bekezdésében foglaltakra, különös tekintettel arra, hogy a végrehajtható fegyelmi határozatból fakadó fizetési kötelezettség felszólítás ellenére történő nem teljesítése a kamarai tagság megszüntetését eredményezi.

A Fegyelmi Tanács határozata 2023. április 11. napján jogerős és végrehajtható.

(Budapesti Regionális Fegyelmi Bizottság – 2022. F. 216.)